

РЕШЕНИЕ

№ 3046

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 21.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **320** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [община], представлявана от кмета С. Р., срещу Решение № ПИ-503/16.12.2019 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба срещу действия на публичен изпълнител, изразяващи са в извършено разпределение на суми по изпълнително дело № 52140000537/2014 г. по описа на ТД на НАП С..В жалбата се излагат доводи за неправилност и необоснованост на оспореното решение. Твърди се, че при предходното обжалване на процесните действия на публичния изпълнител е издадено Решение № ПИ-396/10.10.2019 г. на директора на ТД на НАП С., с което жалбата е оставена без разглеждане. С Определение № 9072/22.11.2019 г., постановено по адм.д. № 12601/2019г. по описа на АССГ, решението е отменено и преписката е върната на органа за ново произнасяне, след изпълнение на задължителните указания на съда. Твърди се, че с обжалваното в настоящото производство решение не са изпълнени указанията, дадени от съда, в т.ч. не са представени доказателства, че разпоредбата на чл. 28, ал. 3 от ЗМДТ е изпълнена. Изложено е становище, че при разпределението публичният изпълнител следва да отграничи привилегированите вземания и ред на привилегиите, както и да разпредели подлежащите на разпределение суми първо на привилегированите притезания в съответната последователност. Твърди се, че [община] е присъединен вискател с публичните задължения за имота, изнесен на публична продан, като видно

от изготвена от общината справка, задълженията за данък недвижим имот за процесните имоти са в размер на 1669.18лв. и лихва в размер на 448.62 лв., изчислена към 04.12.2019 г., а задълженията за ТБО са в размер на 194,16 лв. Изложени са доводи, че присъединяването се допуска с разпореждане на публичния изпълнител до изготвяне на разпределението на събраните суми, като присъединилият се взыскател има същите права в изпълнителното производство, каквито има и първоначалният взыскател. Сочи се, че законодателят не предвижда подаване на изрично заявление, за да бъде присъединен публичен взыскател, като в конкретния случай [община] не следва да депозираща молба за образуване на изпълнително дело, тъй като такова е отдавна образувано. След като се касае за разпределение на сума, постъпила от публична продажба на недвижим имот, то винаги съответната община се счита за присъединен по право взыскател за публичните общински вземания, като не е необходимо изрично предявяване на публичното вземане. Сочи се, че органът по принудителното изпълнение е извършил сделката или действието, с което се придобиват, учредяват, изменят или прекратяват вещни права, без преди това да установи дали са платени дължимите данъци за имуществото. Твърди се, че органът по принудителното изпълнение е нарушил разпоредбата на чл. 6, ал. 2 и чл. 3 от ДОПК, тъй като не е осигурил на жалбоподателя възможност да упражни процесуалните си права, както и не е изпълнил императивната разпоредба на чл.28, ал. 3 от ЗМДТ, неиздавайки разпореждане за присъединяване на [община] преди постъпване на сумите от публичната продажба. В съдебното производство страната се представлява от ст. експерт О., която поддържа доводите, изложени в жалбата и излага подробни аргументи, че в полза на [община] има вписана възбрана преди извършване на публичната продажба от публичния изпълнител, което на основание чл. 459, ал. 1, изр. 1 от ГПК прави общината присъединен по право взыскател. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК. Ответната страна – директорът на Териториална дирекция на НАП - С., чрез процесуалния представител юр. Г., изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна.

От представените по делото доказателства се установява, че в ТД на НАП С., дирекция СДО е образувано изпълнително дело № 52140000537/2014 г. за събиране на публични вземания срещу [фирма] /ГУСВ/.

На основание чл. 212 от ДОПК, органът по принудително изпълнение, с искане изх. №0537-000995/30.09.2014 г., е изискал от [община], отдел „Местни данъци и такси“ удостоверение за данъчна оценка на имотите, собственост на ГУСВ, подробно описани в искането. В отговор от [община] са представени Удостоверение №Д0008290/06.10.2014 г. и Удостоверение №[ЕГН]/18.06.2019 г. за данъчна оценка.

Със съобщение изх. № С192225-111-002969/20.09.2019 г. публичният изпълнител е съобщил, че ще се проведе търг с тайно наддаване по реда на чл. 251- чл. 254 от ДОПК, като в същото са описани подробно всички недвижими имоти, за които ще се проведе търга, както и първоначалната им цена.

От Обявление с изх. № С192225-118-0000551/07.08.2019 г. се установява, че в

проведения на 07.08.2019 г. търг с тайно наддаване, са се явили трима участници.

Във връзка с постъпилите суми от проведения търг по изпълнителното дело са издадени Разпореждания за разпределение л.107-114 от делото, въз основа на които са разпределени суми по сметка на НАП, за погасяване на данъчни задължения и задължения за задължителни осигурителни вноски

На 10.12.2019 г. по описа на ТД на НАП С., дирекция СДО е постъпила жалба с вх. №63-00-989/10.12.2019 г., подадена от [община], с която се иска отмяна на извършеното разпределение, както и на публичния изпълнител да бъде указано да разпредели на [община] дължими суми за данък недвижим имот (ДНИ), ведно с лихвите. Към жалбата са приложени справки за отделните недвижими имоти, в които са посочени дължимите към общината суми за ДНИ и ТБО за процесните периоди. С решение № ПИ-396/10.10.2019 г., издадено от директора на ТД на НАП С., жалбата е оставена без разглеждане. Изложени са мотиви, според които [община] не е страна в изпълнителното производство и няма право на обжалване.

С Определение № 9072/22.11.2019 г., постановено по адм. дело № 12601/2019 г. по описа на АССГ, съдът е отменил решение № ПИ-396/10.10.2019 г., като е върнал преписката за ново произнасяне от директора на ТД на НАП С., със задължителни указания публичният изпълнител да изясни, въз основа на каква данъчна оценка е определен данъкът за внасяне и дали тя е актуална, както и спазено ли е изискването на чл. 28, ал. 3 от ЗМДТ.

С оспореното в настоящото производство решение № ПИ-503/16.12.2019 г., издадено от директора на ТД на НАП С., жалбата на [община] е оставена без уважение, като са изложени мотиви, че общината не е сред изчерпателно изброените в чл. 217 ДОПК обезпечени кредитори по право, както и че не е предявила изпълнителни основания по смисъла на чл. 209 от ДОПК, а само е уведомила НАП, че дружеството-длъжник има задължения за данък недвижими имоти и ТБО. Изложено е, че [община] не е подала заявление до публичния изпълнител на основание чл. 220 от ДОПК за събиране на публични вземания, поради което същата няма качество на публичен взискател. Посочено е още, че публичният изпълнител няма задължение по ДОПК да изисква информация за дължимите данъци и такси към общината, нито има задължение да уведомява лица, които не са страни в производството по принудително изпълнение. Изложено е, че [община] е присъединен по право взискател по чл. 458 от ГПК, но не и по реда на ДОПК, като за да е страна в изпълнителното производство, същата е следвало да предяви изпълнителните основания пред НАП, или да е кредитор, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог, особен залог, както и тези, упражнили право на задържане. Посочено е, че проведената публична продажба се извършва по реда на ДОПК, с оглед на което не са приложими нормите на ГПК и ЗЗД. Прието е, че не е налице нарушение на чл. 28, ал. 3 от ЗМДТ, тъй като нормата урежда задължение за продавача – собственик на отчуждения имот, а не вменява задължения за публичния изпълнител да заплати дължимия до провеждане на търга данък, като единственото задължение на публичния изпълнител е преди връчване на постановлението за възлагане на недвижим имот, да се увери, че данъкът по ЗМДТ е платен, което в случая е сторено, като номера на платежния документ е отразен в постановлението. С оглед изложеното жалбата на [община] срещу действията на публичния изпълнител е оставена без уважение като неоснователна.

От представените доказателства се установява, че с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № МДТ-636/09.07.2019 г. публичен изпълнител при

[община] е наложил възбрана върху недвижими имоти, собственост на [фирма], подробно описани в постановлението, за обезпечаване на установени с актове за установяване на задължения (индивидуализирани в постановлението) и изискуеми публични вземания в общ размер на 179 137,19 лв., в т.ч. 125561,02 лв. главница и 53576,17 лв. лихви. Установява се, че възбранените с постановлението недвижими имоти, представляващи поземлени имоти, находящи се в [населено място], заедно с построените върху тях сгради, са идентични с недвижимите имоти, предмет на извършената публична продажба по процесното изпълнително производство.

Със заявление изх. № МДТ-639/10.07.2019 г. [община], дирекция „Местни данъци и такси“ е поискала от Служба по вписванията – [населено място], да разпорежи вписването на възбраната във връзка с издаденото постановление.

Видно от представена по делото справка от Агенция по вписванията – [населено място] и от положен печат на Служба по вписванията [населено място] върху постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № МДТ-636/09.07.2019 г., на 10.07.2019 г. наложената възбрана върху процесните имоти са вписани в полза на кредитора [община]. Видно от същата справка на 30.08.2019 г. процесните имоти са прехвърлени на купувача [фирма], като е отбелязано, че придобиването е чрез публичен търг/постановление за възлагане.

От правна страна.

Жалбата е подадена в срока по чл. 268, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Оспореното решение е издадено от орган, който разполага с материална и териториална компетентност, съгласно чл. 266, ал. 1 ДОПК – директорът на Териториалната дирекция на НАП - [населено място]. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяната му.

Нормата на чл. 210 от ДОПК регламентира страните в производството за принудително изпълнение - публичният взискател; длъжниците или техните наследници и правоприемници, както и третите лица, отговарящи за плащането на задължението на длъжника; третите лица със самостоятелни права върху обекти на изпълнението; обезпечените кредитори. Присъединяването като способ е регламентирано в разпоредбата на чл. 217 от ДОПК, според която в производствата по този дял могат да се присъединяват публични взискатели, както и кредитори, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог или особен залог, както и тези, които са упражнили право на задържане. Присъединяването се допуска с разпореждане на публичния изпълнител до изготвянето на разпределението на събраните суми. Разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от ДОПК регламентира качеството на присъединил се в производството пред публичния изпълнител на кредитор, в чиято полза са учредени залог или ипотека или който е упражнил право на задържане по общия ред върху имущество, срещу което са започнали изпълнителни действия или са наложени обезпечения по този кодекс.

От представените по делото доказателства се установява по безспорен начин, че [община] има качеството на публичен взискател, поради наличието на установени публични вземания за данък недвижими имоти (ДНИ) и такса битови отпадъци (ТБО) към длъжника в процесното изпълнително производство - [фирма]. По категоричен

начин се установява, че жалбоподателят не е обезпечен кредитор по смисъла на чл. 194 ДОПК, както и че не е издадено разпореждане от публичния изпълнител за допускане присъединяването на общината като страна в процесното изпълнително производство. От изложените становища и възражения на страните се извличат следните спорни по делото въпроси – следвало ли е [община], в качеството ѝ на публичен вискател, да подаде изрично заявление за присъединяване в производството за принудително изпълнение срещу длъжника; наличието на наложена възбрана за обезпечаване на публичните вземания на жалбоподателя върху недвижимите имоти, предмет на извършената публична продажба, представлява ли основание за присъединяването на жалбоподателя в изпълнителното производство на основание чл. 459, ал. 1 ГПК.

От приетите по делото доказателства се установява по категоричен начин, че върху недвижимите имоти, предмет на публичната продажба, е наложена възбрана. Съгласно чл. 206, ал. 1 ДОПК, доколкото в този кодекс не е предвидено друго, запорът и възбраната, наложени за обезпечение на вземането, произвеждат действията, предвидени в чл. 451, 452 и 453, чл. 459, ал. 1, чл. 508, 509, 512, 513 и 514 от Гражданския процесуален кодекс. Съгласно чл. 459, ал. 1 ГПК вр. чл. 206 ДОПК кредиторът, в полза на който е допуснато обезпечение чрез налагане на запор или възбрана, се смята за присъединен вискател, когато изпълнението е насочено върху предмета на обезпечението. Следователно [община], в качеството ѝ на кредитор, в полза на който е наложена възбрана върху имотите, срещу които е насочено принудително изпълнение, се счита за присъединен кредитор в изпълнителното производство срещу [фирма]. Противното схващане, застъпено от ответника, би означавало да се обезмисли налагането на обезпечителната мярка по чл. 198, ал. 1, т. 1 ДОПК, съответно наложената възбрана да не породи действието предвидено в чл. 206, ал. 1 ДОПК вр. чл. 451, 452 и 453, чл. 459, ал. 1, чл. 508, 509, 512, 513 и 514 от ГПК.

На следващо място е необходимо да се посочи, че съгласно чл. 452, ал. 2 ГПК вр. чл. 206 ДОПК, когато изпълнението е насочено върху имот, недействителността има действие само за извършените след вписването на възбраната разпореждания. На вискателя и на присъединилите се кредитори не могат да се противопоставят прехвърлянето и учредяването на вещни права, които не са били вписани преди възбраната (чл. 453, т. 1 ГПК). Следователно, в случай че се приеме, че кредиторът, в полза на който е допуснато обезпечение чрез налагане на възбрана, не се смята за присъединен вискател в изпълнителното производство по реда на ДОПК, той би бил лишен от защитата, предоставена му в качеството му на обезпечен кредитор и би бил поставен в неравностойно положение спрямо обезпечените кредитори в изпълнителното производство по реда на ГПК. Този кредитор не би могъл да се ползва и от предвидената в чл. 453, т. 1 ГПК непротивопоставимост на невписаните актове. В случая възбраната върху процесните недвижими имоти за вземането на [община] от длъжника е вписана преди издаване на Постановлението за възлагане на недвижим имот, съответно преди вписването му в Имотния регистър на 30.08.2019 г. Този безспорен факт обуславя извод, че жалбоподателят, в качеството му на присъединен кредитор съгласно чл. 459, ал. 1 ГПК вр. чл. 206 ДОПК, е бил лишен от правото му на участие в изпълнителното производство, като не е бил присъединен по реда на чл. 217, ал. 2 ДОПК с разпореждане на публичния изпълнител преди изготвянето на разпределението на събраните суми. Така констатираното нарушение обуславя незаконосъобразност на действията на публичния изпълнител по

разпределение на суми, постъпили в резултат на принудителното изпълнение, тъй като са извършени без да е присъединен публичния взискател – [община] в нарушение на чл. 459, ал. 1 ГПК вр. чл. 206 ДОПК и чл. 217, ал. 2 ДОПК.

Поради гореизложеното обжалваното решение, както и потвърдените с него Разпореждане за разпределение изх. №С192225-125-0313726/24.10.2019 г., Разпореждане за разпределение изх. №С192225-125-0317941/29.10.2019 г. и Разпореждане за разпределение №С192225-125-0319456/30.10.2019 г. Разпореждане за разпределение №С192225-125-0319466/30.10.2019 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., подлежат на отмяна. Делото като преписка следва да се изпрати на публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място] за издаване на разпореждане по чл. 217, ал. 2 ДОПК вр. чл. 206 ДОПК вр. чл. 459, ал. 1 ГПК за присъединяване на [община], в качеството ѝ на публичен взискател за установените и обезпечени публични вземания от [фирма], след което да извърши действията по принудително изпълнение, в т.ч. по разпределение на суми съобразно нормите, регламентиращи конкуренцията на публични вземания.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК в полза на жалбоподателя следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП в размер на 100 лв., съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С тези мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ПИ-503/16.12.2019 г., издадено от директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба срещу действия на публичен изпълнител по изп. дело № 52140000537/2014 г. по описа на ТД на НАП С..

ОТМЕНЯ Разпореждане за разпределение изх. №С192225-125-0313726/24.10.2019 г., Разпореждане за разпределение изх. №С192225-125-0317941/29.10.2019 г. и Разпореждане за разпределение №С192225-125-0319456/30.10.2019 г. Разпореждане за разпределение №С192225-125-0319466/30.10.2019 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Териториална дирекция на НАП С. да заплати на [община] юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

ВРЪЩА преписката на публичен изпълнител при ТД на НАП С. за продължаване на действията по принудително изпълнение по изп. дело № 52140000537/2014 г., след изпълнение на указанията по тълкуването и приложението на закона, дадени с мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от връчването му на органа.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: